

Чому Церква адвентистів сьомого дня так акцентує увагу на дотриманні суботи?

Чому Церква адвентистів сьомого дня так акцентує увагу на дотриманні суботи? Хіба субота не була дана винятково євреям на Синаї?

На запитання відповідає Ігор Корещук, священнослужитель, доктор теології, автор та ведучий програм на телеканалі «Надія»

Мене, наприклад, «дивує», чому переважна більшість християн обурюється корупцією, коли порушується заповідь «не кради»? Чому євангельські християни так сильно акцентують увагу на сімейних цінностях та заповіді «не чини перелюбу»? Хіба це не виглядає по-законницькому?

Ніхто не назве законником того, хто виступатиме проти насильників та вбивць (6 заповідь Божого закону), проти брехні (9 заповідь) та проти поклоніння ідолам (2 заповідь). І чомусь лише християнина, що захищає від нападок 4 заповідь щодо святості суботи, назвуть законником, який відстоює єврейський Закон на Синаї. Ця ж заповідь проголошена та написана тим Самим Богом! У цьому варто глибше розібратися.

Люди цього світу відзначають успішне здійснення великих проектів, розрізаючи стрічки; чеканять медалі, щоб увіковічнити пам'ять про військові перемоги. Вони дають імена кораблям, перш, ніж їх спустити на воду. Наприкінці творчого тижня Господь бажав увіковічнити в історії семиденний тиждень творіння Землі, постановивши пам'ятник цій знаменній події.

Це – монумент, який повинен би нагадувати людству, хто є нашим Батьком та Творцем. Сьогодні одні пам'ятники зводяться, інші руйнуються руками людей. Тому Бог бажав створити пам'ятник,

котрий неможливо було би знищити руками – це пам'ятник у часі.

Чи не задумувалися ви про виміри часу, якими ми користуємось? Майже всі вони поєднані із небесними світилами. Але тиждень не має астрономічного пояснення. Виявляється, це винятково Божий винахід.

Господь вирішив разом зі Своїм творінням наприкінці творчого тижня відсвяткувати День народження цілком сформованої Землі. У кінці опису шести творчих днів написано: «І довершені були небо і земля і все їх упорядкування. І закінчив Бог в день шостий свої діла, які зробив, і спочив у день сьомий від всіх діл своїх, які створив. І поблагословив Бог день сьомий і освятив його, бо в ньому спочив від всіх своїх діл, які почав Бог творити» (книга Буття, 2:1-3).

Що це був за сьомий день? Нам не треба здогадуватись чи фантазувати, оскільки Біблія спроможна себе пояснювати. Бог написав власною рукою у четвертій заповіді, чому ми маємо його святити: «Бо за шість днів створив Господь небо і землю, і море, і все, що в них; а сьомого дня спочив. Тому благословив Господь день суботній і освятив його» (книга Вихід, 20:11).

Благословив, освятив, спочив – це слова, узяті з книги Буття, 2:1-3. Сам Бог тлумачить історію, вказуючи, що сьомим днем при творінні була субота (слово «спочив», перекладене в книзі Буття, 2:3 з давньоєврейського «шаваї», є дієсловом від «шаббаї» – субота). Виявляється, що субота дана була ще на початку Адаму та Єві, коли не було національностей та рас. А отже, в особі перших людей Господь подарував суботу усім людям. Тому-то і Христос сказав, що субота дана не для єврея, а «суботу встановлено для людини» (Євангеліє від Марка, 2:27).

Із самого початку, згідно з твердженням Святого Письма, потрійна особливість лежала на суботньому дні:

Бог освятив його (давньоєврейське дієслово «кадаї» – відділив для особливих святих цілей). Це – день, у який Він бажає по-особливому освятити і нас (книга Єзекііля, 20:12);

Господь вклав у цей день особливі благословення, які не можуть бути змінені людиною – ні пророком, ні апостолом (книга Числа, 23:20; Послання до галатів, 1:8);

Творець спочив – хоча ні Бог, ні людина не втомилися (книга Ісаїї, 40:28).

Це був день, призначений для особливого спілкування з Творцем. Він був нагадуванням про те, що людство з'явилося не внаслідок сліпого випадку, але ми є творінням небесного Отця. Певно, що не виникло б теорії еволюції та інших атеїстичних ідей, якби люди не забули про сьомий день творіння – про творіння суботи.

Отже, даючи суботу, як і інші заповіді на Сінаї, Бог давав її не тільки євреям, а усім народам. І ми сьогодні можемо стати спадкоємцями благословень Божого народу. Про це пише апостол Павло: «А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці» (Послання до галатів, 3:29).